SFS 1990: 1013
Utkom från trycket
den 30 november 1990

Lag om ändring i lagen (1964: 542) om personundersökning i brottmål;

utfärdad den 22 november 1990.

Enligt riksdagens beslut[1] föreskrivs i fråga om lagen (1964: 542) om personundersökning i brottmål[2]

dels att i 3 § ordet "skyddskonsulent" skall bytas ut mot "frivårdsmyndighet",

dels att 4–6 §§ skall ha följande lydelse.

4 § Personundersökningen verkställs av tjänsteman vid en frivårdsmyndighet eller av personundersökare som en frivårdsmyndighet utser. Till personundersökare får utses endast den som undergått för ändamålet avsedd utbildning eller eljest har erforderliga kunskaper.

Framkommer under personundersökningen att den misstänkte är i behov av personligt stöd eller annan hjälp kan frivårdsmyndigheten förordna förtroendeman för honom, om han samtycker därtill. Förtroendeman skall entledigas så snart den misstänkte begär det.

Uppdrag som förtroendeman upphör när

1. förundersökning avslutas utan att åtal väckes,

2. åtalet nedlägges,

3. dom meddelas varigenom den misstänkte frikännes eller förklaras fri från påföljd eller påföljd efterges,

[1] Prop. 1989/90: 154, 1990/91:JuU2, rskr. 14.
[2] Lagen omtryckt 1973: 1214.

4. dom meddelas varigenom den misstänkte dömes till böter eller villkorlig dom,

5. verkställbar dom rörande annan påföljd föreligger mot den misstänkte.

5 § Frivårdsmyndighet och personundersökare får, om det inte finns särskilda skäl mot det, vid personundersökning ta del av anteckningar och andra handlingar från förundersökningen samt närvara vid förhör som hålls med den misstänkte.

6 §[3] Socialnämnd skall på begäran av frivårdsmyndighet, personundersökare, åklagare eller domstol meddela upplysningar beträffande misstänkt, med vilken nämnden har att ta befattning, samt föreslå de åtgärder, som nämnden finner erforderliga för att främja hans anpassning i samhället.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1991.

På regeringens vägnar

LAILA FREIVALDS

Göran Rosenberg
(Justitiedepartementet)

[3] Senaste lydelse 1981: 24.